

ærede Medlem senere fremsatte, ikke meget, der pegede i Retning af, at Forslaget ikke gik vidt nok.

Jeg skal derefter gaa over til at tale om enkelte af de Spørgsmaal, der blev fremdraget, idet jeg maa bemærke, at jeg vilde finde det urigtigt at komme i hvert Fald alt for stærkt ind paa Detailler i Lovforslaget; Lovforslaget vil jo blive henvist til et Udvalg, og det vil da være naturligt, at man i Udvalget drøfter dets Enkeltheder. Jeg har, som sagt, ikke haft den Tro, at det skulde være lykkedes for mig at skabe et Forslag, der var saa godt, at det ikke kunde rettes. Der er adskillige Punkter, hvor vi i Handelsministeriet ikke har været helt sikre paa, hvilken Form man skulde vælge; der er mange Omraader, hvor jeg vil være fuldt villig til Forhandling om forskellige Punkter, og jeg har egentlig ikke i de Udtalelser, der er faldet, maaske med en enkelt Undtagelse, fundet noget, der kunde tyde paa, at vi ikke skulde kunne forhandle os til Rette derom.

Jeg skal begynde med § 4, der omhandler Aktiekapitalens Størrelse. Der er med Hensyn til dette Spørgsmaal fra forskellig Side sagt, at man fandt, det var uheldigt at forhøje Minimumskapitalen. Man mente, at det vilde spærre Adgangen til Erhvervene. Jeg er ikke helt enig i den Opfattelse. For det første mener jeg, at en Aktiekapital paa 5 000 Kr. er saa ringe, at hvis det drejer sig om et Selskab af nogen Betydning, vil den ikke komme til at staa i noget naturligt Forhold til de Forpligtelser, som Selskabet indgaar, og det vil da let blive saadan, at hele Risikoen falder paa Kreditorerne. Ved at tillade en saa ringe Aktiekapital aabner man ogsaa en lettere Adgang for Folk til at lave Aktieselskaber, som i Virkeligheden er fingerede, og endelig letter man derigennem Adgangen for handlende til mod de gældende Bestemmelser at have flere Udsalg i den samme Kommune. Det er dog vist alt sammen Ting, som ingen kan have noget imod bliver noget begrænset.

Der blev nævnt, at det var vanskeligere for en ung Mand at blive etableret, naar han skulde skaffe 10 000 Kr., end naar han kun skal skaffe 5 000 Kr. Det kan vel være rigtigt, men der er jo dog intet i Vejen for, at et ungt Menneske, der nyder Tillid hos Familie og Venner, kan laane et Beløb. Isaadanne Tilfælde bliver Aktieselskabsformen — det gælder i øvrigt alle Aktieselskaber — noget upersonligt; og den Værdi, der ligger i det personlige Ansvar, er nu alligevel ikke af ringe Betydning. Jeg for mit Vedkommende kender

adskillige Tilfælde, hvor et saadant Aktieselskab med ringe Kapital er blevet startet, og netop fordi ingen Person løb nogen Risiko ved, om Selskabet lededes mindre godt, var man ikke saa ivrig og paapasselig, som man maaske vilde have været, hvis der stod en Person bagved. Naar man nu kender et ungt Menneske, som man anser for at være dygtigt og paapasseligt, og som vil sætte noget ind paa at lede den Virksomhed, som han agter at starte, paa en sund Maade, saa har man netop i den Betydning, det har for ham at klare sig selv, en Værdi, som efter min Mening i mange Tilfælde er meget større end Aktiekapitalen, saa jeg kan ikke erkende, at det skulde være forkert at forhøje Aktiekapitalen, og jeg maa fremdeles tilraade, at man gaar til den Forhøjelse, der er foreslaet, op til de 10 000 Kr.

Saa spurgte det ærede 7de tingvalgte Medlem (Birch) om, hvad der vilde ske, hvis der efter § 11 traadte saa mange Aktionærer tilbage, at det Mindstebeløb, der skulde tegnes, ikke blev tegnet. Nu er det jo ikke tænkt, at man i videre Udstrækning skulde kunne trække sig tilbage — det kan kun ske, naar der foretages væsentlige Ændringer. Men saafremt det skulde ske, at saa mange Aktionærer traadte tilbage paa den konstituerende Generalforsamling, at man kom under det Beløb, Loven forlanger, maatte man enten forsøge at tegne ny Kapital, saadan at man igen naaede op paa Beløbet, eller ogsaa maatte man forandre det Mindstebeløb, der hidtil var krævet, idet det naturligvis er en Betingelse, at man ikke maa komme under det Mindstebeløb, som Aktieloven forlanger, nemlig efter Forslaget 10 000 Kr.

Det samme ærede Medlem syntes, at der efter Lovforslagets § 30 skete en uheldig Sammenblanding med Hensyn til Ejer og Tjener — tror jeg, det var — og navnlig med Hensyn til Anvendelsen af Overskuddet. Bestemmelsen tilsigter jo, at Regnskabet skal være rigtigt, og at baade Bestyrelsen og Direktionen skal have Ansvaret for det. Det har jeg egentlig gjort Rede for i mine indledende Bemærkninger, og jeg skal derfor ikke komme ind paa det igen.

§ 33 har flere af Talerne vist en særlig Opmærksomhed og kritiseret ud fra forskellige Opfattelser. Det ærede 7de landstingsvalgte Medlem syntes, at Paragraffen i Forbindelse med Bemærkningerne dertil ikke var rigtig klar, og det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Nina Bang) ønskede skærpet Ansvar for Bestyrelsen; det ærede 14de landstingsvalgte Medlem (Tvede) syn-